

Therefore, the peculiarities of their implementation is a prerequisite for the investigation of the methods of investigation of certain criminal offenses. In addition, the author emphasizes that it is advisable to involve the following members of the FOG in this category of cases: patrol officers – to ensure the security of the scene; NDECC experts to remove traces of biological origin that may have remained on the scene as a result of the fight; employees of operational units – to detain criminals in hot pursuit. Examination methods can be either concentric (from the periphery to the center) or eccentric: from the center to the periphery when the center is a fire, pogrom, corpse or explosion

Keywords: riots, organization, tactics, investigative (search) actions, inspection.

УДК 343.985

DOI: 10.31733/2078-3566-2019-4-264-270

Сенько А. В.®

аспірант

(Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ)

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ТАКТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОВЕДЕННЯ ДОПИТУ ПІД ЧАС РОЗСЛІДУВАННЯ КРАДІЖОК БАГАЖУ ПАСАЖИРІВ, УЧИНЕНИХ В АЕРОПОРТУ

Висвітлено деякі аспекти розслідування крадіжок багажу громадян, учинених в аеропорту. Розглянуто особливості проведення допиту різних категорій осіб для більш швидкого розслідування досліджуваної категорії кримінальних правопорушень. Зазначено, що однією з найбільш поширених слідчих (розшукових) дій в кримінальних провадженнях найрізноманітніших категорій є допит, який актуальний і під час розслідування крадіжок багажу пасажирів в аеропортах.

За результатами анкетування працівників правоохоронних органів встановлено, що здебільшого допити потерпілих від крадіжок багажу в аеропорту визначаються як джерело, з якого найчастіше можна отримати інформацію для висування версій щодо особистості злочинця та подальших слідчих (розшукових) дій.

Серед найбільш поширених організаційно-підготовчих заходів до проведення допиту при розслідуванні крадіжок багажу пасажирів в аеропортах було визначено такі: вивчення матеріалів кримінального провадження; збирання вихідних даних, що стосуються предмета допиту; вивчення особи допитуваного; визначення технічного забезпечення допиту.

Ключові слова: крадіжки, організація, тактика, слідчі (розшукові) дії, допит.

Постановка проблеми. Розслідування будь-якого кримінального правопорушення вимагає від працівників підрозділів Національної поліції України якомога швидшого реагування та проведення найбільш доцільних процесуальних дій на відповідному етапі розслідування. Однією з найбільш поширених слідчих (розшукових) дій у кримінальних провадженнях найрізноманітніших категорій є допит. Не втрачає він актуальності і під час розслідування крадіжок багажу пасажирів в аеропортах. Одразу слід наголосити, що допит є досить складною процесуальною дією в розрізі її проведення та досягнення оптимальних результатів. Тому надання відповідних рекомендацій стосовно його підготовки та проведення безумовно необхідне для практичних підрозділів правоохоронних органів.

Аналіз публікацій, в яких започатковано розв'язання даної проблеми. Дослідженню концептуальних засад розслідування злочинів присвятили свої праці такі науковці, як Ю. П. Аленін, В. П. Бахін, В. Д. Берназ, Р. С. Белкін, В. К. Весельський, А. Ф. Волобуєв, В. А. Журавель, А. В. Іщенко, О. Н. Колесніченко, В. В. Лисенко, В. К. Лисиченко, І. М. Лузгін, В. Г. Лукашевич, Є. Д. Лук'янчиков, Ю. Ю. Орлов, М. А. Погорецький, М. В. Салтєвський, Р. Л. Степанюк, Л. Д. Удалова, К. О. Чаплинський, Ю. М. Черноус, В. Ю. Шепітько, М. П. Яблоков та інші. Проте особливості проведення допитів під час розслідування краді-

© Сенько А. В., 2019
k_ksm@dduvs.in.ua

жок багажу громадян, учинених в аеропорту, не були досліджені у повному обсязі з урахуванням чинного КПК України та сучасних потреб правоохоронної практики.

Метою цієї статті є дослідження організаційно-тактичних особливостей проведення допиту під час розслідування крадіжок багажу громадян, учинених в аеропорту.

Виклад основного матеріалу. Стосовно визначення поняття допиту слід зазначити, що деякі науковці визначають його як серію логічно поєднаних між собою запитань, що ставляться уповноваженою особою у певній послідовності: хронологічній, логічній, тактичній, зворотній, психологічній [12, с. 70]. У свою чергу, інші вчені-криміналісти наголошують на тому, що допит полягає в отриманні й фіксації у встановленій кримінально-процесуальній формі суб'єктом розслідування інформації шляхом безпосереднього комунікативного контакту, а предметом допиту є встановлена інформація як будь-які дані, що мають значення для встановлення істини [14, с. 151]. Тобто допит у наведених визначеннях характеризується у розрізі постановки запитань та певного комунікативного контакту.

Слід також наголосити на тому, що допит є найбільш поширеною та ефективною слідчою (розшуковою) дією. Як зазначають окремі науковці, за допомогою допиту збирається інформація про злочин і злочинну діяльність певних осіб. Допити є слідчими діями, на підготовку і проведення яких витрачається найбільше часу. З їх допомогою слідчий не тільки встановлює обставини, які необхідно довести, але й визначає напрямок пошуку нових доказів, а також перевіряє причетність до справи встановлених фактів і їх вірогідність [5, с. 63–64].

На нашу думку, найбільш влучним є визначення О. В. Дулова, який формулює допит як слідчу і судову дію, що полягає в отриманні та фіксації показань про обставини, що мають значення по справі, безпосередньо від допитуваної особи, якою є свідок, потерпілий, підозрюваний, і яка проводиться суворо відповідно до кримінально-процесуального закону [8, с. 306]. У цьому разі як розширюється визначення через згадування судового процесу, так і залишаються усі інші характерні елементи досліджуваної слідчої (розшукової) дії.

У результаті вивчення анкетування працівників правоохоронних органів нами встановлено, що допити потерпілих від крадіжок багажу в аеропорті визначаються як джерело, з якого найчастіше можна отримати інформацію для висунування версій щодо особистості злочинця та подальших слідчих (розшукових) дій у 56 % випадків. Окрім того, допит потерпілих характеризується в 71 % випадках як найбільш ефективна слідча (розшукова) дія на початковому етапі провадження.

Ми вважаємо за доцільне акцентувати на тому, що забезпечення оптимальних результатів проведення допиту починається з моменту організаційно-підготовчих заходів. Завдяки правильному їх визначенню та застосуванню допитувана особа в будь-якому разі надасть слідству певну кількість інформації.

Тому стає зрозумілим, що підготовка до проведення допиту є обов'язковою умовою для його ефективності. Водночас на практиці працівники правоохоронних органів здебільшого уникають визначених заходів та відмовляються від них. Серед причин цього опитані респонденти вказали такі:

- а) значна кількість проваджень у кожного працівника – 91 %;
- б) обмежені затрати часу на підготовчі заходи – 69 %;
- в) проведення допитів за схожістю із попередніми – 78 % та інше.

Водночас нам необхідно визначити заходи підготовчого етапу проведення допиту для майбутньої правоохоронної практики. Зокрема, серед них І. Ф. Пантелєєв визначає такі:

- збирання вихідних даних, що стосуються предмета допиту;
- визначення кола осіб, які підлягають допиту;
- вивчення особи допитуваного;
- встановлення способу виклику на допит і черговості його проведення;
- підготовка місця допиту;
- запрошення до участі у слідчій дії третіх осіб;
- визначення технічного забезпечення допиту;
- складання плану слідчої дії [1, с. 48].

А вже Ю. В. Гаврилін серед них виділяє такі:

- вивчення матеріалів кримінальної справи;
- збирання вихідних даних, що стосується предмета допиту;

- визначення кола осіб, які підлягають допиту;
- вивчення особи допитуваного;
- встановлення способу виклику на допит і черговості його проведення;
- запрошення до участі у слідчій дії третіх осіб;
- визначення технічного забезпечення допиту;
- підготовка спеціальних питань;
- підготовка місця допиту;
- складання плану слідчої дії [3, с. 39].

У свою чергу, А. В. Хірсін вважає за необхідне проводити такі дії на підготовчому етапі:

- ретельна підготовка до проведення слідчої (розшукової) дії;
- виявлення спроб протидіяти досудовому слідству і негайна їхня нейтралізація;
- недопущення інформаційних контактів між затриманими особами;
- проведення розвідувальної бесіди перед допитом;
- проведення негайних допитів на місці затримання злочинців;
- диференціація допитуваних залежно від наявної у слідчого доказової бази на кожного з учасників злочинної групи;
- використання конфліктів між учасниками організованої злочинної групи [17, с. 11].

А вже А. Ф. Волобуєв наголошує на наявності таких організаційно-підготовчих заходів досліджуваної процесуальної дії, як:

- ретельне, повне і всебічне вивчення матеріалів кримінального провадження;
- визначення черговості допиту (тобто кола осіб, які підлягають допиту та послідовності їх проведення);
- одержання інформації про допитувану особу;
- ознайомлення з деякими спеціальними питаннями;
- запрошення осіб, участь у допиті яких є обов'язковою;
- планування допиту;
- визначення часу і місця проведення допиту;
- підготовка робочого місця для проведення допиту [7, с. 295–297].

На нашу думку, найбільш тактично правильно сформульовані підготовчі дії правоохоронців так: 1. Негайно провести допит, звести до мінімуму проміжок часу з моменту виникнення необхідності у допиті до його проведення, інакше неповнолітній може піддатися тиску з боку заінтересованих осіб. 2. Правильно обрати спосіб виклику неповнолітнього на допит, щоб виключити небажаний розголос цього факту та вплив заінтересованих осіб. 3. Визначити коло учасників допиту. Вирішити, чи братимуть участь у допиті батьки неповнолітнього, педагоги чи інші особи, запросити у разі потреби захисника. 4. Отримати повні відомості про особу неповнолітнього злочинця, використовувати цю інформацію для встановлення психологічного контакту із допитуваним та визначити тактику допиту. 5. Створити обстановку, у якій неповнолітній міг би зосередитися на змісті допиту, прибрати предмети, що можуть відволікти його увагу, виключити присутність сторонніх осіб, телефонні розмови тощо. 6. Письмово сформулювати найбільш важливі питання так, щоб вони не мали навідний характер та були зрозумілі неповнолітньому. 7. Вести допит у спокійній і впевненій манері, уникати грубощів, але водночас присікати розв'язку поведінку допитуваного. 8. Допомогти підлітку у визначенні предмета вільної розповіді та всього допиту. У жодному разі не переривати вільну розповідь. 9. Уникати довготривалості допиту. Неповнолітні швидко втомлюються, й у такому стані можуть легко погодитися із певним твердженням слідчого. 10. З'ясувати, хто із дорослих розмовляв із неповнолітнім по суті справи. 11. Фіксувати відомості після завершення розповіді неповнолітнього, щоб перерви у показаннях не завадили відтворенню подій. 12. Використовувати науково-технічні засоби як додаткові засоби фіксації показань для більш повного відображення ходу й результатів допиту неповнолітнього [6, с. 114–115].

У ході вивчення анкетування працівників правоохоронних органів нами визначено найбільш поширені організаційно-підготовчі заходи до проведення допиту під час розслідування крадіжок багажу пасажирів в аеропортах. На думку респондентів, це:

- вивчення матеріалів кримінального провадження – 71 %;
- збирання вихідних даних, що стосуються предмета допиту – 69 %;

- вивчення особи допитуваного – 56 %;
- визначення технічного забезпечення допиту – 45 %.

Стосовно предмета допиту зазначимо, що його визначення для допиту будь-якого суб'єкта процесу становить сукупність обставин, які треба з'ясувати. «Предмет допиту за своїм обсягом, – про що наголошує Я. Є. Мишков, – а іноді й за змістом може відрізнятися від предмета показань. Останній – є більш широким і включає обставини, що стосуються умов, що сприяють учиненню злочину, кола осіб, які брали участь у події, але залишилися поза увагою, мотивів злочину, службових відносин, що стимулювали вчинення злочину (погроза звільнення, незаконне зниження по службі тощо). У цьому зв'язку треба звернути увагу на те, що при допиті обвинуваченого варто дати йому можливість розповісти про ті чи інші обставини, не перериваючи перебігу допиту, тому що в його процесі можуть бути встановлені відомості, які мають суттєве значення для розслідування злочину» [11, с. 142].

Для успішного проведення допиту необхідно встановити психологічний контакт з допитуваною особою. Адже спілкування під час допиту, як доречно зазначає Л. Д. Удалова, ускладнюється тим, що допит є специфічною формою спілкування, у процесі якої громадяни, які перебувають у сфері досудового розслідування та судового розгляду справи, входять у безпосередній контакт з представниками слідчих та судових органів, які наділені владними повноваженнями» [16, с. 134].

Водночас прагнення потерпілого чи свідка надати слідчому правдиві й якомога більш повні показання ще не надає останньому підстав оцінювати показання як достовірні. Так, В. В. Романов говорить про те, що під час допиту потерпілих із числа осіб, проти яких були спрямовані злочинні дії під час вчинення масових заворушень, осіб, які випадково потрапили у поле дії натовпу, внаслідок чого отримали фізичну, моральну та матеріальну шкоду тощо особлива увага звертається на з'ясування особливостей сприйняття цими особами різних об'єктів навколишньої дійсності. Для того щоб об'єктивно оцінити достовірність показань такого потерпілого або свідка, необхідно з'ясувати умови, в яких він спостерігав (сприймав) події, про які дає показання. З'ясовується також вплив сторонніх факторів на його рецептори, взаємодія різних відчуттів, закономірностей сприйняття, вплив життєвого, професійного досвіду допитуваного на процеси сприйняття, пам'яті, можливість спотворення сприйманих явищ та інші фактори [13].

Після встановлення психологічного контакту, настає час для вільної розповіді, під час якої відповідна особа надає максимально повні показання з огляду на конкретний факт крадіжки багажу в аеропорті. Після цього починається постановка запитань. Ми погоджуємося з А. В. Куніциною, що під час допиту виконавців доцільно з'ясовувати такі обставини: 1) у вчиненні яких конкретно злочинів допитуваний брав особисту участь, у чому саме вона полягала; 2) хто був ініціатором злочину, хто його планував, чи були допущені відхилення від початкового плану; 3) які намічалися заходи для приховування злочину, як пропонувалося вести себе у разі невдачі або з інших причин; яка легенда при затриманні на місці злочину; 4) місця збуту викраденого майна, наявність конспіративних помешкань для того, щоб «заягти на дно»; 5) якою є частка майна або цінностей, отриманих у результаті вчиненого злочину; 6) чи має доступ і на яких підставах до «общака»; 7) відносини зі співучасниками; 8) як був втягнутий у злочинну діяльність групи, причини та інше [10, с. 162–163].

Крім застосування зазначених прийомів допиту, слід використовувати більш конкретні. Адже, як доречно зазначає В. К. Весельський, вибір тактичних прийомів, які б відповідали конкретній слідчій ситуації та вирішенню поставлених при цьому завдань, передбачає «видобування» з багатьох можливих такого прийому, який напевно буде найбільш результативним [1, с. 14]. Тобто під час розслідування крадіжок багажу в аеропорті може виникати низка завдань, що потребують вирішення. Ми поділяємо думку науковців, які серед них виокремлюють такі:

– коли допит набуває кооперативного характеру, керований вплив слідчого спрямований на підтримку і збереження психологічного контролю, надання свідку й іншим учасникам кримінального судочинства відповідної нормам закону допомоги в максимальному повному викладі тих обставин, які йому відомі в справі;

– коли допит набуває конфліктного характеру із несуворим суперництвом, керований вплив слідчого спрямований на те, щоб, спираючись на цілі, які частково збігаються, розв'язати конфлікт шляхом переконання допитуваного дати правдиві показання;

– коли допит набуває конфліктного характеру із суворим суперництвом, керований вплив слідчого спрямований на спонукання допитуваного ввійти в психологічний контакт успереч своєму бажанню і дати правдиві показання [2, с. 13].

Загалом, ситуацію допиту чітко визначає К. О. Чаплинський, який акцентує на тому, що окрема слідча ситуація, яка виникає під час проведення слідчої дії, є важливим аспектом обрання відповідної поведінки уповноваженою особою. Безконфліктна ситуація характеризується повним або частковим поєднанням інтересів взаємодії слідчого і допитуваної особи, відсутністю протиріч у їх намірах і планах на цьому етапі розслідування [18, с. 241].

У цьому розрізі доречно навести думку науковців з приводу того, що суб'єктивні та об'єктивні чинники можуть впливати на правдивість і достовірність показань потерпілого. Серед них можна виділити стан алкогольного сп'яніння, швидкий перебіг події, скупчення там людей, родинні або товариські стосунки з підозрюваним, бажання помститися кривднику, прагнення завищити розмір заподіяної шкоди і т. ін. Тому під час допиту потерпілих необхідно враховувати їхній душевний стан, адже збудженим потерпілим потрібно надати можливість заспокоїтися. На першому допиті доцільно з'ясувати, кому вони встигли розповісти про подію до їхнього допиту, що допоможе перевірити інші свідчення [4, с. 129].

Стосовно груп тактичних прийомів ми підтримуємо позицію А. М. Кліма, який серед них виділив такі:

1) спонукають допитуваного до міркувань і давання свідчень (постановка запитань, які дозволяють уточнити, яка саме інформація відома допитуваному; постановка навідних запитань, уточнення емоційного стану допитуваного, обстановки, умов, за яких формувалися його свідчення, оживлення асоціативних зв'язків з метою відновлення у пам'яті сприйнятих ним факторів);

2) здійснюють психологічний тиск на допитуваного (наміри допитуваного відмовитися від протидії і введення слідства в оману, створення уяви про безнадійність таких спроб, використання сумнівів допитуваного у спроможності дотримуватися до кінця обраної ним негативної позиції, пред'явлення зненацька найбільш важливих доказів);

3) застосовують у безконфліктних ситуаціях (створення доброзичливої обстановки на допиті, що сприяє даванню повних та достовірних свідчень, оживлення асоціативних зв'язків та надання допомоги у згадуванні сприйнятих допитуваним фактів, постановка уточнюючих питань з метою не допустити у свідченнях прогалин та неточностей);

4) використовують у конфліктних ситуаціях (створення на допиті суворо робочої обстановки, яка була несприятливою для вираження неприязні до слідчого, а навпаки, викликала б повагу до нього, подолання негативної позиції, створення враження про повну поінформованість слідчого про обставини справи, переконання допитуваного у безкорисності конфліктувати, суперничати та приховувати відомі йому факти тощо) [6, с. 33].

Висновки. Підбиваючи підсумок, зазначимо, що допит є однією з найбільш поширених слідчих (розшукових) дій під час розслідування крадіжок багажу пасажирів в аеропортах. На практиці працівники правоохоронних органів здебільшого уникають підготовчих заходів та відмовляються від них, аргументуючи це так: значна кількість проваджень у кожного працівника; обмежені затрати часу на підготовчі заходи; проведення допитів за схожістю із попередніми та інше. Серед найбільш поширених організаційно-підготовчих заходів до проведення допиту під час розслідування крадіжок багажу пасажирів в аеропортах визначимо такі: вивчення матеріалів кримінального провадження; збирання вихідних даних, що стосуються предмета допиту; вивчення особи допитуваного; визначення технічного забезпечення допиту. Для ефективного проведення допиту необхідно застосовувати певну сукупність тактичних прийомів. Цей аспект буде напрямком наших подальших досліджень.

Список використаних джерел

1. Весельский В. К. Сучасні проблеми допиту (процесуальні, організаційні й тактичні аспекти) : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 1999. 20 с.
2. Доспулов Г. Г. Психология допроса на предварительном следствии. Москва : Юрид. л-ра, 1976. С. 12–16.
3. Гаврилин Ю. В. Криминалистическая тактика и методика расследования отдельных видов пре-

- ступлений в определениях и схемах : учеб. пособие. Москва : Книжный мир, 2004. 332 с.
4. Єфімов М. М. Методика розслідування хуліганства : монографія. Дніпропетровськ : Дніпропетр. держ. ун-т внутр. справ, 2015. 212 с.
  5. Карнеева Л. М. Тактические основы организации и производства допроса в стадии расследования. Волгоград : ВСШ МВД СССР, 1976. 144 с.
  6. Клим А. М. Криміналістическа методика расследования злоупотребления властью или служебными полномочиями / Под ред. В. Ф. Ермоловича. Минск : Амалфея, 2000. 82 с.
  7. Криміналістика : підручник / В. Д. Берна, В. В. Бірюков, А. Ф. Волобуєв; за заг. ред. А. Ф. Волобуєва. Харків : ХНУВС, 2001. 666 с.
  8. Криміналістика : учеб. пособие / А. В. Дулов, Г. И. Грамович, А. В. Лапин и др.; под ред. А. В. Дулова. Минск : ИП «Экоперспектива», 1998. 415 с.
  9. Криміналістическа методика расследования отдельных видов преступлений : учеб. пособие : в 2-х ч. / Под ред. А. П. Резвана, М. В. Субботиной. Москва : ИМЦ ГУК МВД России, 2002. Ч. 2. 232 с.
  10. Куницына А. В. Тактика выявления организаторов преступных групп : дисс. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Саратов, 2000. 224 с.
  11. Мишков Я. С. Методика розслідування хабарництва : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2005. 20 с.
  12. Порубов Н. И. Тактика допроса на предварительном следствии. Москва : БЕК, 1998. 208 с.
  13. Романов В. В. Короткий курс лекцій з дисципліни «Юридична психологія». URL.: http://studme.com.ua/158407205347/psihologiya/yuridicheskaya_psihologiya.htm.
  14. Следственные действия : учеб. для магистров / М. В. Савельева, А. Б. Смушкин. Москва : Юрайт, 2012. 273 с.
  15. Следственная тактика : учеб. пособие по курсу «Основы криминалистики»; под ред. И. Ф. Пантелеева. Москва, 1982. 78 с.
  16. Удалова Л. Д. Деякі проблеми допиту інформатора в кримінальному судочинстві України. *Вісник Луганської акад. внутр. справ*. 2003. № 1. С. 133–137.
  17. Хірсін А. В. Криміналістичне забезпечення розслідування корисливо-насильницької організованої злочинної діяльності : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2006. 18 с.
  18. Чаплинский К. О. Тактичне забезпечення проведення слідчих дій : монографія. Дніпропетровськ : Ліра ЛТД, 2010. 560 с.

Надійшла до редакції 25.11.2019

References

1. Vesel'skiy, V. K. (1999) Suchasni problemy dopytu (protseual'ni, orhanizatsiyni y taktychni aspekty) [Modern problems of interrogation (procedural, organizational and tactical aspects)] : avtoref. dys. na zdobuttya naukovooho stupenya kandydata yurydychnykh nauk za spets. 12.00.09 «Kryminal'nyu protses ta kryminalistyka ; sudova ekspertyza» / V. K. Vesel's'kiy. – K. – 20 s. [in Ukr.].
2. Dospulov, H. H. (1976) Psykholohyya doprosa na predvartel'nom sledstvyy. [Psychology of interrogation on preliminary investigation]. - M.: Yuryd. lyt. s.12-16. [in Russ.].
3. Havrylyn, YU. V. (2004) Krymynalystycheskaya taktyka y metodyka rassledovanyya otdel'nykh vydiv prestuplenyy v opredelenyyakh y skhemakh [Forensic tactics and methods of investigation of certain types of crimes in definitions and schemes] : ucheb. posobyе / M. : Knyzhnyy myr. 332 s [in Russ.].
4. Yefimov, M. M. (2015) Metodyka rozsliduvannya khulihanstva [Methods of investigation of hooliganism] : monohrafiya / Dnipropetrovs'k : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav. 212 s. [in Ukr.].
5. Karneeva, L. M. (1976) Taktycheskye osnovy orhanyzatsyy y proyzvodstva doprosa v stady rassledovanyya [Tactical bases of the organization and production of interrogation in the investigation stage] / Volhohrad: VSSH MVD SSSR. 144 s. [in Russ.].
6. Klym, A.M. (2000) Krymynalystycheskaya metodyka rassledovanyya zloupotreblenyya vlast'yu yly sluzhebnyy polnomochyyamy [Forensic Methods for Investigating the Abuse of Power or Authority] / Pod red. V.F. Ermolovycha. Mynsk: Amalfeya, 82 s. [in Ukr.].
7. Kryminalistyka [Forensics] : Pidruchnyk / [V.D. Berna, V.V. Biryukov, A.F. Volobuyev]; za zah. red. A.F. Volobuyeva; MVS Ukrayiny, Khark. nats. un-t vnutr. sprav. – KH.: KHNUVS, 2001. – 666 s. [in Ukr.].
8. Krymynalistyka [Forensics] : uchebnoe posobyе / A.V. Dulov, H.Y. Hramovych, A.V. Lapyn y dr.; Pod red. A.V. Dulov. – Mn.: YP «Ékoperspektyva», 1998. – 415 s. [in Russ.].
9. Krymynalystycheskaya metodyka rassledovanyya otdel'nykh vydiv prestuplenyy [Forensic

methods of investigation of certain types of crimes] : Ucheb. posobye v 2-kh ch. CH. 2 / Pod red. A.P. Rezvana, M.V. Subbotynoy. M.: YMTS HUK MVD Rossyy, 2002, 232 s. [in Russ.].

10. Kunitsyna, A. V. (2000) Taktika vyyavleniyya orhanyzatorov prestupnykh hrupp [Tactics of identification of organizers of criminal groups] : dyss. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.09 / Saratov. hos. un-t. Saratov, 224 s. [in Russ.].

11. Myshkov, YA. YE. (2005) Metodyka rozsliduvannya khabarnystva [Methods of bribery investigation] / Spetsial'nist': 12.00.09 – kryminal'nyy protses i kryminalistyka; sudova ekspertyza. Kharkiv. [in Russ.].

12. Porubov N. Y. (1998) Taktika doprosa na predvartel'nom sledstvyy [Tactics of interrogation at a preliminary investigation] / N. Y. Porubov. – M. : BEK. – 208 s. [in Russ.].

13. Romanov, V. V. Korotkyy kurs lektsiy z dystsyplyny «Yurydychna psykholohiya» [A short course of lectures on the discipline “Legal Psychology”] / V. V. Romanov: [Elektronnyy resurs]. – Resurs dostupu: http://studme.com.ua/158407205347/psihologiya/yuridicheskaya_psihologiya.htm. [in Russ.].

14. Sledstvennye deystviya [Investigative actions] : uchebnyk dlya mahystrov / M. V. Savel'eva. A. B. Smushkyn. – M. : Yurayt, 2012. – 273 s. [in Russ.].

15. Sledstvennaya taktika [Investigative tactics] : ucheb. posobye po kursu «Osnovy kryminalistyky / pod red. Y. F. Panteleeva. – M., 1982. 78 s. [in Russ.].

16. Udalova, L.D. (2003) Deyaki problemy dopytu informatora v kryminal'nomu sudochynstvi Ukrayiny [Some Problems of Questioning the Informant in the Criminal Procedure of Ukraine] // Visnyk Luhans'koyi akademiyi vnutrishnikh sprav. – №1. – S. 133-137. [in Ukr.].

17. Khirsin, A. V. (2006) Kryminalistychno zabezpechennya rozsliduvannya koryslyvo-nasylnyts'koyi orhanyzovanoi zlochnynoyi diyal'nosti [Forensic Support for Investigating Self-Organized Organized Crime] : Avtoref. dysertatsiyi na zdobuttya naukovoyu stupenya kandydata yurydychnykh nauk za spetsial'nisty 12.00.09 – kryminal'nyy protses i kryminalistyka; sudova ekspertyza / Akademiya advokatury Ukrayiny, K. 18 s. [in Ukr.].

18. Chaplyns'kyy, K. O. (2010) Taktychne zabezpechennya provedennya slidchykh diy : monohraf. [Tactical support of investigative actions: a monograph] / Dnipropetrovs'k : Dniprop. derzh. un-t vnutr. sprav ; Lira LTD. 560 s. [in Ukr.].

SUMMARY

Senko A. V. Organizational and tactical features of the questioning during the investigation of thefts of baggage of passengers committed at the airport. The article deals with some aspects of investigating theft of luggage by citizens at the airport. The features of interrogation of different categories of persons for faster investigation of the investigated category of criminal offenses are considered.

The peculiarities of interrogations during the investigation of thefts of passengers' baggage committed at the airport have not been fully studied, taking into account the current Criminal Procedural Code of Ukraine and current needs of law enforcement practice.

The author notes that one of the most common investigative (search) actions in criminal proceedings of various categories is interrogation. It also does not lose its relevance in the investigation of thefts of passengers' luggage at airports. It should be emphasized at the outset that interrogation is a rather complicated procedural step in the context of its conduct and optimal results. Therefore, providing appropriate guidance on its preparation and implementation is absolutely necessary for law enforcement practical units.

In a survey of law enforcement officials, we find that interrogations of victims of baggage theft at an airport are identified as the source from which information about the identity of the offender and further investigative (search) actions can be obtained in most cases.

In practice law enforcement officials generally avoid and refuse preparatory measures, arguing: a significant number of proceedings per employee; limited time spent on preparatory activities; conducting interrogations on similarity with the previous ones and more. For effective interrogation it is necessary to use a certain set of tactical techniques.

Among the most common organizational and preparatory measures for questioning in the investigation of thefts of passengers' luggage at airports were identified: the study of criminal proceedings; the collection of raw data relating to the subject of questioning; study of the person interviewed; determining the technical support of the interrogation.

Keywords: *theft, organization, tactics, investigative (search) actions, questioning.*